

Месец февруари:
✓ нов уч. срок
✓ ваканции
✓ олимпиади

Младежка
зона

2

На Фокус:
г-н Лулчо Попов и
г-н Иван Узунов

3

Благотво-
рителност

7

Какво е
PELSA?

9

Езикови
изпити

10

След спомен все още се явява тридневната "дървена ваканция" във втората седмица от месеца. След хватката на сибирския студ и двуметровия сняг, какво по-хубаво от четириднешна зимна ваканция и весели усмивки под лъчите на боязливото слънце?! Точно като такива могат да бъдат описани 23, 24, 25 и 26 февруари - предвидените дни за зимна ваканция за учениците от цяла България. Не можем да се оплачем, че началото на втория срок ни е изморило, но определено никой не би отказал още

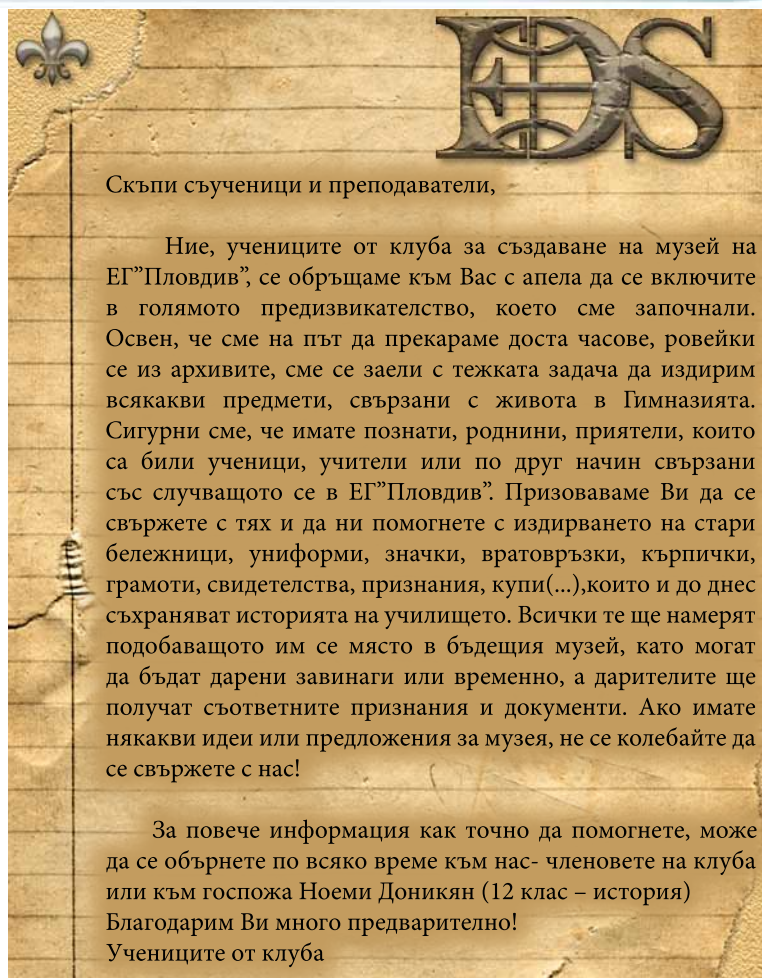
малко почивка. Много от учениците взеха участие и в провешите се през тази ваканция олимпиади, за да покажат, кой знания, кой смелост, а някои просто за да се радват на една фасулски изкарана б-ица от участие. Сигурно сред записалите се е имало и такива, които не са успели да се доберат до училище след поредната напивка, камо ли да се опитат да решат задача или да разсъждават по сложен литературен въпрос! Друго основно събитие от отминаващия месец е състезанието по история "Народните будители и аз", което

се проведе на 17-ти. На него сили пребориха 5 класа, но като най-добър се доказа 11"и". Тях следват 11"д" (на снимката горе) и 11"з". Повече за състезанието четете на стр. 11.

С оглед на ваканциите, това, което остава важно, е, че със сигурност всеки се е насладил поне за ден на хубавото време и е събрал сили за новата и да се надяваме - не толкова изморителна седмица. Затова, скъпи читатели на „Делта Те“, екипът ни ви пожелава по-малко нерви, успешни ранни събуждания и много слънчеви усмивки! ;)

Обитателите на женското общежитие се радват на новите си придобивки - 3 реновирани бани. Ремонтът в тях е основен - сменени са дограмата, плочките. Налице са нови душове, мивки, тоалетни.

Снимки: Елена САРИЕВА, 12-в

Скъпи съученици и преподаватели,

Ние, учениците от клуба за създаване на музей на ЕГ"Пловдив", се обръщаме към Вас с апела да се включите в голямото предизвикателство, което сме започнали. Освен, че сме на път да прекараме доста часове, ровейки се из архивите, сме се заели с тежката задача да издирим всякакви предмети, свързани с живота в Гимназията. Сигурни сме, че имате познати, роднини, приятели, които са били ученици, учители или по друг начин свързани със случващото се в ЕГ"Пловдив". Призоваваме Ви да се свържете с тях и да ни помогнете с издирването на стари бележници, униформи, значки, вратовръзки, кърпички, грамоти, свидетелства, признания, купи(...), които и до днес съхраняват историята на училището. Всички те ще намерят подobaщото им се място в бъдещия музей, като могат да бъдат дарени завинаги или временно, а дарителите ще получат съответните признания и документи. Ако имате някакви идеи или предложения за музея, не се колебайте да се свържете с нас!

За повече информация как точно да помогнете, може да се обърнете по всяко време към нас- членовете на клуба или към госпожа Номи Доникян (12 клас – история) Благодарим Ви много предварително!

Учениците от клуба

МЛАДЕЖКИ ИНФОРМАЦИОННО – КОНСУЛТАНСКИ ЦЕНТЪР

Както може би сте чули из коридорите на гимназията, с пълна сила се подготвя организирането на един нов проект, а именно "Младежката зона". Проектът се финансира от Национален Център „Европейски младежки програми и инициативи“ и се изпълнява от Асоциация „Голям брат Голяма сестра – България“. Видях се с г-жа Теодора Петранова, преподавател в нашето училище, която ми разясни някои подробности около "зоната".

Какво представлява "Младежката зона"?

„Младежката зона“ е свободна платформа за изява на ученици от гимназията. Това е мястото, където младежите ще имат възможност да споделят своите идеи, да търсят начини и съмишленици за тяхното реализиране и да ги осъществяват с наша подкрепа. В Младежката зона ще дадем зелена светлина на всички идеи, които имат за **цел да подобрят училищната среда**. Но не разбирайте под това ремонт и боядисване :). Те биха могли да бъдат насочени към взаимоотношенията ученик - ученик, ученик - учител, а защо не и учител-учител?! Запомнете – **няма лоша идея, има несподелена идея**. Затова **чакаме да чуем вашите!** Разбира се, не е лесно реализирането да стане реалност. Именно затова е „Младежката зона“. Там ще може да получите:

- ✓ Интерактивни обучения и неформално образование;
 - ✓ Техническа помощ при изготвянето на проектни предложения;
 - ✓ Привличане на партньори, необходими за реализацията на проектните идеи;
 - ✓ Цялостна подкрепа при изпълнение на дейностите от проекта;
- И, разбира се – ще имате възможност да си прекарате приятно и да общувате свободно с хора, които са готови да чуят идеите ви и да ги подкрепят!

Защо избрахте нашата гимназия за осъществяването на проекта?

През последните няколко години нашата организация се радва на голям интерес от страна на учениците на ЕГ-то. Много са младежите от гимназията, които са се включвали и продължават да участват в доброволчески кампании и програми. Инициативността и енергията на тези млади хора беше достатъчен повод за нас да потърсим институцията за дългосрочен партньор. За наше щастие срещнахме пълна подкрепа от страна на ръководството и... ето ни в Английската гимназия!

На какъв етап е проектът и докога ще продължи?

Проектът ще се реализира до края на 2013г., така че – времето е пред нас!

Но все пак за тези, които вече са се заинтригували от „Младежката зона“, ето какво следва:

Както може би сте забелязали, в момента тече информационна кампания в ЕГ-то. Ако все още не сме посетили вашия клас – имайте търпение! И това ще стане.

От средата на месец март ще започнат обученията, за които гарантираме, че ще бъдат много интересни и полезни за всички „престрашили се“. **Всички обучения са в събота и неделя, а също така – напълно безплатни.**

Очакваме в края на април да започнем с реализацията на първите ваши идеи.

Доста от учениците биха се питали защо да вършат това?

Ние сме сигурни, че доброволството е двустранен процес. То е нещо, което на пръв поглед даващ, но **никога не можеш да предвидиш какво ще ти се върне в замяна**. Участието в „Младежката зона“ ще ви даде възможност да се докоснете до това усещане, да опитате от това предизвикателство, да направите нещо различно, да излезете от „рамката“ и да изявите себе си. От личен опит ние знаем, че доброволството е за всеки... трябва само малко кураж, така че – Смело напред!

Как бихме могли да се свържем с вас?

Най-лесно във facebook: Big Brothers Big Sisters of Bulgaria Association
Малко по-трудно чрез мен – г-жа Теодора Петранова
И ако не ви се свида на тел: 032 648394, 0878 228 057
Очакваме ви!

Като заключение от това, което чух за „Младежката зона“, бих казал на първо място, че това е нещо различно. Именно за това, което прочетохте по-горе – „излизането от рамката“. От рамката да ходите всеки ден на училище, да прекарвате цялостно доста скучен и еднообразен ден. Понякога ви хрумват идеи, може би гениални, но те си остават в главите ви, защото няма на кого да ги споделите или пък се страхувате как ще се приемат и дали няма да ви се изсмеят. Е, това е нашата възможност. Всеки да може да си намери „място“ според интересите и идеите си, да намери нови приятели, да прекара времето си с хора, мислещи като него.

Александър Аршинков, 10-в
Благодарности на г-жа Теодора Петранова

Лулчо Попов

Любима книга: Много са, най-вече специализирана химическа литература. Но когато ми остане повече свободно време, чета и популярна психология.
Любим филм: И тук трябва да отговоря по същия начин – много са, изборът ми на филм зависи от настроението ми, от периода, в който се намирам, и от много други фактори. Общото между всичките ми любими филми е това, че са комедии.
Любим спорт: Джокинг
Девиз: Бъди благодарен!

Представете себе си с три думи.

Винаги съм се притеснявал да отговарям на този въпрос, за да не бъде отговорът ми субективен. Но въпреки това думите са: химия, млад, забързан.

Учителската професия- призвание или не съвсем?

Тук отговорът ми е категоричен – да, призвание е! Учениците, въобще младите хора, имат нужда от внимание. И не само това. Мисля, че само този, който е призван, може да им осигури внимание, любов (защото учителят обича учениците си, колкото и да не го показва), да отговаря на въпросите на младите хора, да ги учи...

С какво Ви привлече предметът химия?

Ами май стана както при всички, които са били привлечени от тази наука – първо те впечатлява разнообразието от вещества и реакции, които протичат с тях. Разбира се, в химията има изобилие от бурни реакции, вещества, които се разлагат с взрив, опасни, но и важни за нашето

всекидневие вещества. По-късно осъзнаваш, че това не е достатъчно и за да можеш да обясняваш и описваш тези явления, трябва да имаш и теоретични познания. А започнеш ли да трупаш теоретични и фактологически познания, виждаш логическата структура на дадена наука и вътрешната ѝ красота. Но да не забравяме и друго – всеки ученик е имал пред себе си учител, от когото се вдъхновявал и по чийто път е искал да тръгне.

Имали ли сте някога различни планове от това да сте учител?

Не. Въпреки че преди да постъпя в ЕГ „Пловдив“ се бях отдал за около година и половина на научна кариера, започнах докторантура в Химическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“. Сега съм на мнение, че ако се занимавам с научна работа, тя ще върви паралелно с учителската ми.

Училището днес - кое е по-различно?

Тук ще споделя мои мисли за българското училище като цяло, които до известна степен са негативни и може би не биха допаднали на много от читателите. Училището днес е по-различно от годините, в които аз бях ученик, но това е съвсем нормално, защото и обществото ни е по-различно. Мисля, че то изостава от бързите промени, които наблюдаваме във всяка една област – развитие на науката, технологиите, промените на ценностната ни система. А младите хора са тези, които най-бързо усвояват новите неща, промените. Не бива училищната система да ги кара да правят крачка назад. Разбира се, има и училища като нашето, които са едно добро изключение от общата картина.

Кое качество отличава отличния ученик от всички останали?

Ами, самата дума „отличен“ означава някой, който се отличава, разграничава от останалите. Според мен качеството не е само едно. По-скоро е комплекс от качества. Аз често припомням тези качества по време на часовете на учениците, на които преподавам. За мен отличен е ученикът, който знае, но и който може. Отличният ученик трябва да може да работи със знанието си, да го прилага.

Какво Ви мотивира?

Зависи! Понякога ме мотивира просто новият ден. В слънчев пролетен ден например, мога да стана рано и да работя неуморно, без да спирам. Понякога ме мотивира резултатът, който очаквам да постигна. А понякога – финансовата страна на нещата.

А какво Ви кара да се усмихвате?

Философският ми отговор е, че нищо не може да те накара да се усмихнеш, ако сърцето ти не е усмихнато. А другият ми отговор е – в различните дни, различни неща.

Как прекарвате свободното си време?

Нямам много такова. Но когато ми остане, заниманията ми зависят от сезона – през хубав пролетен ден задължително трябва да съм навън, разходка край Марица, на Гребната, по моловете, по тепетата... В студен ден днешния – пред компютъра, пред телевизора или във фитнес залата.

Споделете някоя забавна случка от часовете по химия?

Случките не са малко, но една от най-пресните е следната: по време на лабораторно упражнение с 9-ти клас преди известно време трябваше да нагриваме със спиртна лампа. По едно време в един от класовете настана хаос и аз се провикнах „Загасете лампите“. Една ученичка по най-бързия начин стана и загаси осветлението, а не спиртната лампа. А бяхме 2-ра смяна. Настана тъмница.

Ние Ви пожелаваме много бъдещи професионални успехи! А Вие на нас?

Благодаря! Моето пожелание е много кратко – бъдете здрави и будни.

Любима книга: „Зеленият път“ – Стивън Кинг

Любима песен: Страшно много са, не мога да ги изброя...

Любим филм: Двама мъже и половина

Любим спорт: Едва ли ще изненадам някого - футбол

Девиз: Щастие не е крайна цел, то е начин на живот.

Представете себе си с три думи.

Отговорен, коректен, добронамерен, но това е само малка част от моята визитка.

Учителската професия – призвание или не съвсем?

И призвание, и огромно удоволствие, и екстремност.

С какво Ви привлече предметът биология?

С разнообразието и красотата в природата.

Имали ли сте някога различни планове от това да станете учител?

Имах желание да се занимавам в областта на информатиката, но, за ваша радост, тя ме пропусна :)
Училището днес – кое е по-различното?
 Училището винаги е било и е

уникално и днес.

Кое качество отличава отличния ученик от всички останали?

Отличният ученик е целеустремен и напорист във всяко отношение.

Какво Ви мотивира?

Младежкият дух на учениците, свободата на мисленето и словото им.

А какво Ви кара да се усмихвате?

Закачките и бисерите, на които съм подложен постоянно (за мое удоволствие).

Как прекарвате свободното си време?

Спорт, компютри, занимания с дъщеря ми, екскурзии в страната и чужбина със семейството.

Споделете някоя забавна случка от часовете по биология.

Наистина са много, но има една, която вероятно съм споделял и с вас, при която ученичка, жестикулирайки разпалено, обясняваше частите на мъжката полово система.

Ние Ви пожелаваме много бъдещи професионални успехи! А Вие на нас?

Попътен вятър, успехи в начинанията ви и не забравяйте гимназията, съучениците си, преподавателите и, разбира се, класния си ръководител :)
 (специално за 12-в клас).

Интервюто проведеха: Йоана Иванова, 12-в; Вени Стефанова, 9-б

Снимки: Светлана Панова, 11-г

Наградите на Делта Те

Екипът на вестника започва нова инициатива: **ще раздаваме награди на учители!** Първата ни дисциплина е за учител на месеца.

Всеки от вас има правото да гласува за учител и учителка на месеца, - просто изрежи талона по-долу, попълни го от съответната страна и го пусни в специалната кутия, която поставихме на портиерното (на входа на гимназията). В следващия брой ще попитаме вашите фаворити да ни отделят малко време за интервю. Разбира се, гласуването е напълно анонимно.

Очакваме ви!

Наградите на Делта Те

за категорията:

УЧИТЕЛ НА МЕСЕЦА
предлагам

ТРИФОН ЗАРЕЗАН

Ако попитаме подрастващите с какво свързват датата 14 февруари, най-често ще чуем, че тогава е празникът Свети Валентин. Романтика, шоколад, рози и влюбени двойки. Традиция, утвърдила се в последното десетилетие. Но за по-възрастните това е просто Свети Трифон Зарезан. Празник на лозарите, соколарите, градинарите и...кръчмарите. Освен това, на тази дата имен ден имат хората, които носят имената Трифон, Трифонка и Тричко.

За младите празникът е по-известен със закачката за **зарязаните** (игра на думи от името), а всъщност наименованието произлиза от лозарската традиция – **зарязване**. То се прави с цел изрязване на изсъхналите части и подновяване на лозята.

Според православната църква:

Св. Трифон е роден в град Апатия, в Мала Азия около 225 година от родители християни. Областта, в която той е роден, се смята за една от прародините на лозата и виното.

Трифон бил благословен с лечителска дарба и славата му се носела из цялата империя. С възкачването на император Траян на престола, за християните настъпили тежки времена. Тогава Трифон е арестуван, подложен е на мъчения и поради това, че отказал да се отрече от християнската вяра, бил осъден на смърт чрез посичане с меч. Войниците веднага извели мъченика извън града на мястото на посичането. Но още преди те да успеят да отсекай главата му, Господ взел душата му, а тялото на светеца останало мъртво на земята.

Намиращите се в Никея християни го обвили в чисти плащеници и го помазали с аромати, възнамерявайки да го погребат при себе си за защита на своя град. Но светецът им се явил във видение и им заповядал да пренесат мощите му в неговото родно място - и тази заповед била изпълнена.

Според народната традиция:

На този ден стопанката на къщата омесва хляб и готви вкусна гозба (най-често кокошка, пълнена с ориз). Те се слагат в нова вълнена торба заедно с бъклица вино. Мъжете отиват на лозето, нарамили тези торби. Там се прекръстват и всеки отрязва от три главини и три пръчки. След това поливат лозите с донесеното вино.

После всички се събират и избират „царя на лозята“. И чак тогава започва празникът.

„Царят“ се окичва с венец (от лозови пръчки), който носи на главата си, и още един, който носи през раменете си. След това той се прибира, преоблича се (в нови дрехи) и сяда на трапезата, за да посрещне гостите.

Лили МИЛУШЕВА, 11-е

10 начина да избегнем нежеланата любов (и тяхното значение)

1. Гледам на теб като на брат ... (Никога като на гадже)
2. Имаме лека разлика във възрастта ... (Ти си дядка от юрския период)
3. Не гледам на теб по “този” начин ... (Ти си най-грозният индивид, върху когото погледът ми е попадал...)
4. Животът ми е твърде объркан в момента ... (Никога няма да е наред за нас двамата)
5. Имам си приятел ... (Който всъщност е моята котка/куче)
6. Не излизам на срещи със съученици ... (Не че бих излязъл/ла с теб)
7. Не е в теб причината, в мен е ... (Не е в мен причината, в теб е)
8. Предпочитам да си останем приятели ... (За да си до мен и да ти разказвам за другите си гаджета)
9. В момента не мога да мисля за гаджета ... (Предпочитам да си седя вкъщи и да чета, отколкото да съм с теб)
10. Не съм готов/а да се обвързвам в момента ... (и няма да бъда за теб)

Росен ВИТАНОВ, 9-6

Наградите на Делта Те

за категорията:

УЧИТЕЛКА НА МЕСЕЦА
предлагам

14 февруари – Денят на Свети Валентин

Шоколадови бонбони, валентинки и меченца са едни от най-честите подаръци, разменяни на този красив празник, изпълнен с ентузиазъм и любов. Но празникът си има и своята история. Тук събрахме някои от легендите за създаването му.

В древен Рим живял някога лекар, наречен Валентин. Той винаги се грижел лекарствата, които предписвал на своите болни, да имат приятен вкус. За тази цел смесвал горчивите сиропи с вино, мед или мляко. Раните промивал с вино и използвал билки и треви, за да облекчава болките. Свети Валентин бил и проповедник. Макар че в онези времена в Рим преследвали християните, той станал свещеник. Валентин живял по времето на Клавдий Втори, който водил множество войни. И когато броят на новите войници в армията започнал да намалява, Клавдий решил, че причината е в привързаността на войниците към дом и семейство. Тогава **отменил всички сватби и годежи**. Но Валентин продължавал тайно да венчава влюбените двойки.

Един ден баща довел при Валентин сляпото си момиче, убеден, че лекарят ще успее да помогне на девойката му да прогледне. Валентин предписал лечение, въпреки че знаел за невъзможността сляпото момиче да прогледне. Един ден обаче римските войници нахлули в дома на Валентин, унищожили лекарствата и го арестували заради това, че **нарушавал заповедта на Клавдий за венчавките**. Валентин знаел, че скоро ще изпълнят смъртната му присъда, но не спирал да мисли за сляпото момиче. Помолил да му дадат хартия и мастило и написал прощално любовно писмо на момичето. Изпълнили присъдата в същия ден, на 14 февруари 270 година. Девойката получила писмото чрез баща си, отворила го и намерила вътре жълт шафран (минзухар). Писмото било подписано: **“от твоя Валентин”**. Девойката взела върху дланта си шафрана и станало чудо - **зрението на девойката се възстановило**. Когато през 496 г. римският папа Хеласиус забранил веселите празници в чест на бог Пан, обявил 14 февруари за ден на свети Валентин.

А ето как празнуват Свети Валентин по света:

Интересен факт е, че само в САЩ, Канада, Мексико, Франция, Австралия и Великобритания **Свети Валентин е официален празник**, но това не пречи в много страни по света този празник да се празнува и да изпълва въздуха с любов.

Във Великобритания повечето вестници и списания публикуват различни песни, стихове и сонети по случай празника. В Уелс правят **“дървени любовни лъжици”**, които се раздават като подаръци на 14-ти февруари. Сърца, ключове и ключалки са най-често срещаните декорации. Подтекстът е повече от ясен: **“Отключи сърцето си за мен”**.

В Шотландия правят фестивал по случай св. Валентин. Младите самотни хора пишат имената си на лист и след това се тегли жребий, който **съчетава самотните мъже и жени в двойки**. Ето как много млади двойки са станали семейства именно заради този празничен ден. Фестивалът продължава с бурни танци, а понякога - и с размяна на подаръци.

В Италия навремето се празнувал пролетен фестивал, провеждан на открито предимно от младежи. На фестивала свирела музика, пеели се песни и се четели стихове. В Торино все още има обичай **годежите да се провеждат именно на тази дата**. Ден преди св. Валентин хората си купуват сладки и бонбони, с които **украсяват домовете и най-вече трапезите си**.

Германците са по-непретенциозни към този празник. По принцип те си раздават валентинки и подаръци по всяко време на годината. За тях е достатъчно просто да се почувстват влюбени. Французите, обаче имат цяла церемония за незадомените, които трябва да се нарисуват (или снимат) и да **окачат снимката си на вратата на своите възлюбени**. Ако половинката не ги харесва, трябва да изгори портрета до залез слънце. Специални поздравителни картички (cartes d'amities) се разменят по английски тертип.

В Дания предпочитат “невидими” картички, т.е. картички, чиито надписи се появяват само когато се доближат до топлина.

В Австралия, по време на златната треска, съществувал следният обичай - ако някой открие злато в деня на св. Валентин, трябвало да **плати валентинките на всички ергени в мината**. Разбира се, след като не плащали те, ергените си поръчвали невероятни картички - коприна, сатен, скъпи аромати, златни букви и какво ли още не.

В Австрия пък на Св. Валентин момчетата трябвало да представят момичето, което харесват, на близките си... използвайки само букет цветя. **Цветята и структурата на букета трябвало да изразяват външните качества и характера на момичето**. В Испания всички съпрузи трябвало да изпратят букет червени рози на съпругите си, независимо на какво разстояние са един от друг в момента. Друг интересен факт е, че традицията да се подаряват мечета на Св. Валентин произлиза от легендата на азиатското племе Тикрида, според която мечките са единствените животни, способни да обичат съществото до себе си.

Благодарности на училищния парламент за украса и организацията на празника Свети Валентин. Сутринта на 14-ти февруари любовни песни приведстваха за „Добро утро” полузаспали ученици. През целия ден се разнасяха малки късметчета, които всеки един ученик си тегли свое любовно пожелание. Имаше и кутия за валентинки, където всеки престрашил се да напише любовно обяснение и ако иска да остане анонимен. А красиви сърчица красяха прозорците по коридорите на училището, но те не бяха единственото красиво тук. Всички двойки, които се радваха на деня и изпълваха атмосферата с любов.

Стани господар на страната си!

История:

Играта е създадена от Атила Бахари през 1999г. Бахари разказва, че идеята му хрумнала ненадейно, след като ТВ2 пуска на мястото на любимото му куиз шоу друго, по неговите думи „много тъпо шоу“. Идеята му била да направи по-добро предаване, комбинирайки куиз и стратегия. Така се родила играта. След успеха му да я продаде на водещи унгарски медии, през септември 2002г. стартира онлайн играта. В България стартира през януари 2008г. И за по-малко от месец реализира над 20 000 регистрации.

Правила:

Има няколко вида игри: **кратка състезателна, дълга състезателна и игра с приятели в отделна стая.**

В **кратката игра** играят двама или трима играчи. Всеки един от тях получава база – замък и три кули- и се прибавят първите 1000 точки. Оттук нататък целта е да се завладеят останалите части. Играта започва със задаване на познавателни въпроси. Има два типа въпроси - със свободен или избираем отговор (винаги положителни и цяло число), който трябва да бъде даден в рамките на 10 секунди. Който даде верен или най-близко до верния отговор в тези 10 секунди печели правото да си избере две територии. Вторият печели само една територия. Дори когато не е бил посочен отговор се изписва автоматично 0, като по този начин се дава шанс на неотговорилия да спечели (ако нулата е по-близко до верния отговор, отколкото отговорите на другите играчи). При два или три еднакви отговора печели този, който е отговорил най-бързо. След разпределянето на териториите започва битката за завоюване на противниковата територия. Тук съперничеството е между двама от играчите, а третия е наблюдател. Има няколко рунда, като във всеки рунд всеки играч напада чужда територия само по веднъж. Само в последния пунд може да се атакува базата на едни от играчите. Победител е този, който има най-много точки. При равенство в резултата се задава последен познавателен въпрос и играчът, отговорил правилно, печели „войната“.

При **дългата игра** етапите са повече.

При **играта с приятели** в отделна стая могат да бъдат върнати „съборените“ кули. Играчът, загубил кула, трябва да атакува собствената си база и да отговори правилно на един познавателен въпрос.

Вени СТЕФАНОВА, 9-б

10 начина да подобрим работата на мозъка си

Чували ли сте, че човек може да използва само около 10 % от мозъка си. Независимо от степента на интелигентност може да се постигне засилване на мозъчните функции чрез следния набор от упражнения:

1. Прилагайте различни техники за трениране на паметта. Не оставяйте въображението си на заден план, измисляйте рими, правете асоциации или просто разделяйте числа на ум. Тези упражнения ще ви помогнат при запомнянето на различни имена, дати и други детайли.

2. Учете чужди езици. Не се задоволявайте само с един чужд език – това е отлично средство за трениране на мозъчните клетки. Ако имате трудности със запомнянето на думите, бих препоръчал да комбинирате музика и реч – така се помни по-добре, отколкото само при слушане или четене. Друго предимство на чуждите езици е, че разширяват комуникативните ви умения.

3. Пишете. Воденето на дневник или писането на блог е чудесна умствена тренировка, водеща до повишаване на самочувствието. Може и да откриете някой скрит талант, който да развие, а дори може да реализирате някои печалби.

4. Тренирайте. Говори се, че тренировките помагат за подобряването на психичното здраве, защото така се освобождава ендорфин – хормон на щастието. Повишените нива на кислород в мозъка водят до изостряне на мисленето, а и няколко килограма по-малко не се отразяват никак зле на самочувствието и имат положителен ефект върху психиката.

5. Алтернативни занимания. Стимулирайте онези части на мозъка, които не участват в ежедневните ни занимания. Като за начало, може да започнете да използвате лявата си ръка за миенето на зъбите или вземането на душ, обличайте се със затворени очи. Може

да използвате лявата ръка, за да контролирате компютъра, да държите с нея дистанционното на телевизора или телефона, но не се тревожете ако усещате дискомфорт – това е признак, че мозъкът ви усвоява нови умения.

6. Медитирайте. Не е нужно да освобождавате часове за това занимание – достатъчни са само 10 минути, в които да освободите съзнанието си. Освен това медитацията увеличава енергията на човека и намалява умората, напрежението и стреса.

7. Четете. Четенето е чудесно умствено упражнение и не е необходимо да се превръща в отегчително занимание – подберете книга, която вие намирате за интересна. Ако сте от по-напредналите с езика или просто искате да изпробвате нещо ново, може да прочетете книга на чужд език. Много добра тренировка е и бързото четене, чрез което не само се научавате да извличате най-важната информация от текста, но и чрез запомнянето на различни детайли се тренира и дълготрайната памет.

8. Развийте творческите си заложби. Рисуването е отлично занимание. Тренирате координацията на ръката с мозъка, сръчността на пръстите. Креативното използване на ръцете включва дясната половина на мозъка и спомага за развиването на умения като разрешаване на проблеми и засилване на концентрацията.

9. Решавайте кръстословици, пъзели и логически задачи. Кръстословиците в последните години повтарят едно и също и едва ли ще помогнат особено. Судокото и различни игри с асоциации също са добра идея.

10. Пейте. Не е нужно да ставате певец/ица – в банята под душа също спомага за извличането на неврологичните ползи от това занимание.

Росен ВИТАНОВ, 9-б

Включи се в екипа на Делта Те!

Вестникът се развива - тиражът расте, продажбите също, както и интересът към него. В такъв случай и екипът на вестника трябва да наброява повече хора. Затова, ако имаш и минималното желание да се занимаваш с нещо интересно, предизвикателно и креативно, свържи се с нас. В нашия екип има място за хора с всякакви качества. Към момента по вестника активно работят 19 човека: репортери, редактори, фотографи и странъори. Част от тях скоро завършват гимназията, така че нуждата от нови попълнения изглежда да бъде все по-належаща. Необходими са ни хора за следните дейности:

- писане на статии, репортажи, информационни бележки, дописки и др.;
- заснемане на оригинални и същевременно атрактивни фотографии;
- изготвяне на фотоколажи, комикси, карикатури;
- редактиране и преработване на материалите
- графично оформление на страниците (предпечатна подготовка)

Екипът на вестника има редовни срещи (обикновено веднъж седмично в междусмението) и основно работата се върши пред компютъра (е, ако имаш желание да търчиш по разни задачи - няма проблем - и това го има :)).

Хората, занимаващи се с тази задача, трябва да умеят да работят в екип, да спазват срокове и е ключова езиковата грамотност.

Работата по издаването на вестника е оновна извънкласна дейност в гимназията. Тя е пряко обвързана с всички останали организации, действащи в интерес на училището.

Признание за работата си получаваме от няколко континента - затова, включи се и ти и допринеси към развитието на тази инициатива.

Свържи се с нас на deltate@els-plovdiv.com или погледни координатите на последната страница.

Уважаемо общество на жълтата сграда,

както се предполага да знаете, замисълът на нашия... не, замисълът на вашия вестник е да ви даде възможност да изразите гледната си точка по отношение на... всъщност, всичко – отношенията със съучениците ви, новостите в училище, нови идеи или просто злободневни теми. Предполагаме обаче, че това би могло да е доста предизвикателна задача, имайки предвид, че е трудно да се изкаже мнение, когато това мнение може да не е угодно на всички и да възникнат проблеми. Затова ви предлагаме възможността да изкажете мнението си напълно и гарантирано анонимно на e-mail: deltate@gmail.com Целта ни е вестникът да улесни общуването между учениците дори когато става дума за напълно ежедневни неща. В този ред на мисли ни хрумна идеята за секция „Обяви“. Ако търсите/продавате нещо – котенце, чифт маратонки, учебник по география, ние сме насреща – изпратете ни кратка обява на e-maila, посочвайки името и класа си и вероятно някой ще ви потърси съвсем скоро :)

Видим ли добро - разкажи го!

Ето къде отидоха парите, събрани за благотворителност...

Питате се как завърши благотворителната инициатива на Ученическия парламент от миналата година (коледния базар в училище и партито в Инфи)?

21 януари 2012 г./събота/ дъждовен и мрачен ден. Не и за мен и още няколкото ми съгимназисти, г-жа Стамболджиева и г-жа Крушков, с които се отправихме към „Дом за медикосоциални грижи“, където дарихме парите, събрани от коледния базар в училище и благотворителното парти в „Инфи“. Заедно осигурихме сума, с която можем да се гордеем. В дома към момента са подслонени около стотина дечица, предимно на около годинка, изоставени от родителите си или временно настанени по преценка на контролните органи, следящи за подходящата среда в семействата. Повечето от тях чакат своите приемни родители или осиновители, но за съжаление 90% от хората имат големи изисквания към децата, които ще подслонят и дарят с обич.

Разказвайки ни за дома, директорката пое по един коридор. След няколко крачки се обърнах надясно и видях шарена табелка върху врата със стъклено прозорче – Жилищен блок „Бимбо“. Погледнах през прозорчето, тъй като не позволяват на външни лица да влизат, а вътре кипеше бурен живот. С висока скорост малчуганите се разминаваха, пълзейки по килимчето, играеха си с лелките. Изведнъж те разбраха, че са обезпокоени и погледнаха – едни с учудване, други с усмивка. Изглежда най-комуникативният – Сашко, „долетя“ с помощта на една лелка до прозорчето на вратата. Лицето на детето грейна, широка усмивка се нагласи върху него. Ние отвън му се радвахме искрено, а в един момент Сашко протегна мъничката си ръчичка и докосна прозорчето, сякаш отговаряше на енергичните ни ръкомахания и поздравя. Този момент беше някак си странен – хубав и същевременно тъжен.

В края на коридора посетихме голямата игрална зала „Мики Маус“. Предполагам

това е голямо забавление за дечицата – шарени килимчета, Пинокио и Червената шапчица красят стените, а мънички колички чакат да бъдат „подкарани“ по меката настилка. Тук бяха и новите, още неразопаковани проходилки, оборудувани с десет гуми, пълни екстри и табло като на космически кораб. Също така важните за децата шезлонгчета, на които се поставят след хранене тези от тях, които имат проблем с храносмилането.

Сестрите ни поднесоха своите искрени благодарности и споделиха, че въпреки намалялата бройка дарители последната година, винаги се намират хора като нас, които да помогнат. Като теб и като мен. Хора, на които им пука! Пука им за „съществата“, стоящи зад олющените стени, за тези деца, оставени на произвола на съдбата, забравени от обществото и стоящи в сянка.

Миналата година също бяха направени дарения със средства, събрани от училище. Тази година се случва отново. Надяваме се да превърнем дейността в една добра традиция!

Александър Аршинков 10-в; снимки: Димитър Киров, 10-в

Благотворителен концерт се състоя на 3-ти февруари (петък) в клуб „Занзибар“. Концертът продължи от 19:00 до 22:00 часа, като в него взеха участие 100 кила, Диаманте и Колумбиеца, Тодор Гаджалов, Ангел и Моисей, Рафи, CentralSide, Поднулевиет и Четката. Събраната сума се равнява на 9920 лв. и ще отиде за лечението на Наталия, която е с диагноза ДЦП (детска церебрална парализа).

Концертът бе част от кампанията „Дари надежда на Наталия“, целяща да осигури средства за лечение в Израел на 5-годишната Наталия, страдаща от ДЦП. Организатори на събитието са ученическите организации People to People International (PTPI) и INTERACT, с подкрепата на бар „Мохито“.

Майката (Дарина Цветанова) и братчето на Наталия, които също присъстваха, останаха щастливи от факта, че толкова млади хора са изявили желание да подкрепят каузата им. Дарина сподели: „Концертът беше повече от страхотен - уникален, грандиозен! Този ден ще остане един от най-щастливите дни в живота ми! Запознах се с толкова много прекрасни, млади

хора, приели присърце съдбата на моето дете. Няма невъзможни неща, стига човек да го желае, и вие го докажете!“. Организаторите на концерта искат да изкажат специални благодарности към всеки, закупил билет, а също и към бар „Мохито“ – едно от местата, където се продаваха билети. Поради проявата на голям интерес, се обмисля организирането на втори концерт. Все още, обаче няма информация кога и къде ще се проведе.

Други дейности на кампанията включват благотворителен базар в Mall Plovdiv и парти по случай Хелоуин в клуб INFI, организирани от PTPI. На 12-ти февруари клуб „Тотал“ представи игралната си зала за провеждането на събитието „Помогни на Нати, докато се забавляваш с приятели“, организирано от PTPI и бар „Мохито“.

Желаещите да дарят пари, могат да го направят посредством SMS на номер 17777 на цена 1.20лв. с текст „DMSNATALIA“. За повече информация, посетете страницата във фейсбук „Дари надежда на Наталия“.

Випуск 2011 - випускът на лауреатите?

В предишния брой представихме на вашето внимание Елизар Цветков – момчето, което постигна изключителен успех на световната олимпиада по биология. Това помогна на гимназията да финансира допълнителни занятия по предмета, а Елизар получи отличителната стипендия за цялостен принос към училището. Оказа се обаче, че той не е единствения лауреат от випуск 2011 (изглежда наистина е бил много силен випуск). Йордана Костова („в“ клас) се представи отлично на националната олимпиада по немски език. Нейното постижение и шестото място на Даниела Кискинова („в“ клас) осигуриха средства, с които се финансират допълнителни часове по немски език в гимназията по програмата на МОМН „С грижа за всеки ученик“. Занятията се провеждат с ученици от 10-ти и 11-ти клас от г-жа Светла Василева и г-жа Лидия Василева.

Да започнем с въпроса: Коя е Йордана Костова?

Възпитаничка на Английската, випуск 2011, „В“ клас.

Кой е най-хубавият ти спомен от 5-те години в гимназията?

Всичките преживявания със съучениците ми, тормозенето на някои учители, коледните балове...

Какво (или кой) породил у теб любовта към немския език?

Г-жа Лидия Василева и г-н Камен Мирянов са хората, които много допринесоха за

любовта ми към немския и въобще към всички езици.

Може ли изучаването на нови езици да е хоби за един млад човек или е необходимост за добрата му реализация?

Изучаването на чужди езици е хоби за мен, но със сигурност и необходимост за една по-добра реализация. Смятам, че хората са истински щастливи и полезни както на обществото, така и на себе си, ако успеят да превърнат хобито си в професия.

Чудесното ти представяне на олимпиадата помогна ли ти за приема в университета?

Несъмнено! Олимпиадата ми позволи да кандидатствам с оценка 6.00 без да е необходимо да се явявам на изпит. Така че можех да вляза с максимален бал във всяка една специалност, за която изпитът е по немски.

Постигнението ти е красноречиво. Доказала си, че владееш езика на отлично ниво – нещо, което се оценява високо от чуждите висши учебни заведения. Какво те накара да предпочетеш Софийския университет?

Тук са семейството и приятелите ми, те ме карат да се чувствам

щастлива, спокойна и силна. За мен това е най-важното.

А има ли желание, човек може да учи и да се развива в България.

Предпочетох Софийския университет, защото мисля, че е един от най-добрите в страната ни, а освен това нямах голям избор – в пловдивските университети все още не се преподава тази специалност.

Ти си и спортистка. Има ли нещо общо спортът, който практикуваш, с избраната от теб специалност – Китайски език?

Определено спортът, който практикувам, ме запали по китайската философия и китайския език. Тренировките ме научиха на физическа сила, но и знанията ми за китайската култура се увеличиха. Искях да изучавам различен и интересен език, именно китайския смятам за такъв.

Каква е философията на WingTsun (Винг-Чун)? На какво учи?

Във ВингЧун е заложена идеята да опознаем по-добре възможностите на тялото, ума и психиката, да се научим да ги контролираме и усъвършенстваме. ВингЧун учи на търпение, както и на това, че мекият принцип е по-силен, мекото побеждава твърдото. ВингЧун дава път към необятната вътрешна природа на търсещия човек – скритата сила.

Какви са плановите ти за бъдещо професионално развитие? Обвързани ли са с някоя от двете дестинации – Китай или Германия?

Желанието ми да отида в Китай е свързано с това да практикувам езика. Бъдещето ми професионално развитие по-скоро виждам в България, но задължително обвързано с немски и китайски език.

Какво ще посъветваш нас- бъдещите кандидат-студенти?

Опитайте се да намерите нещото /предмет, област, занимание/, което ви доставя удоволствие, когато го вършите. Малко е трудно от гледната точка на ученик, знам, но постарайте се да добиете дори и бегла представа за това, което ви влече. След това е лесно, както казват, трябва да следваме мечтите си.

Интервюто проведе: Йоана ИВАНОВА, 12-в

УНСС-Университет за национално и световно стопанство

Български език и Литература, Математика, Икономика, История, География, Английски и Немски език. Също така всеки месец се провежда предварителен ЕлЕПИ, т.е. компютърна версия на ЕПИ. ЕлЕПИ се провежда в края на всеки месец, но кандидат-студентът има право да се яви в рамките на една сесия на ЕлЕПИ (един календарен месец) само по един път на всеки един от петте приемни изпита (всеки изпит с различен модул 3). Продължителността на ЕПИ и ЕлЕПИ е 3 астрономически часа. За класирането на кандидат-студентите се взема най-високата оценка от всички изпити, на които са се явили.

Международна дейност

В УНСС се осъществява международна дейност чрез сътрудничество със сродни катедри от престижни чуждестранни университети и членуват в международни професионални организации. Някои от по-известните университети са Freie Universität Berlin, Wirtschaftsuniversität Wien, Университет за международен бизнес и икономикс – Пекин, Санкт-Петербургски университет по икономика и финанси, Държавен университет на Илинойс и др. Международното сътрудничество на УНСС с чуждестранни университети се осъществява чрез:

- мобилност на студенти и преподаватели
 - създаване на общи образователни програми, включително за следдипломно обучение
 - съвместно публикуване на статии и резултати от научни изследвания
 - участие в разработване на съвместни изследователски проекти, научни конференции и обмен на информация за научни прояви от взаимен интерес; в европейски образователни и изследователски програми, в престижни международни организации и др.
- Университетът, като се основава на своите добри дългогодишни традиции, непрекъснато обогатява и затвърждава своя облик на динамично развиваща се и модерна българска и европейска образователна и изследователска институция.

В миналия брой представихме немски университет, но това съвсем не означава, че пренебрегваме българските. Затова сега следва да обърнем внимание на един от най-популярните университети в България – УНСС – Университет за национално и световно стопанство. Той е най-голямото и най-старото висше икономическо училище в България и Югоизточна Европа, с 90-годишна история.

Факултети

В УНСС се предлагат различни специалности в областта на икономиката, управлението и администрацията, правото и политиката. Те са разпределени в Няколко факултета: „Бизнес Факултет“, „Управление и администрация“, „Приложна информатика и статистика“, „Общоикономически факултет“, „Икономика на инфраструктурата“, „Финансово-счетоводен факултет“ и „Международна икономика и политика“.

Прием

Приемът в УНСС става с полагане на ЕПИ – Единен приеман изпит, който включва три модула: модул 1 - Български език и езикова култура, модул 2 - Математика - основи и модул 3 - избираема специална част, която може да бъде

Елена САРИВА, 11-в

Повече информация намерете на: <http://www.unwe.acad.bg>

Ивайло Писков е един от основателите и в момента един от директорите на PELSA. Асоциацията е известна сред всички завършили, но не е толкова позната на учениците в по-долните класове и затова ние решихме да го помолим да отдели няколко минути за нас и да ни разкаже повече за PELSA. Ето какво сподели той:

PELSA е връзка за цял живот.

Всички ученици, които завършат ЕГ"Пловдив" автоматично придобиват доживотен статут на членове на Асоциацията. Имаме за цел да обединим усилията на бивши и настоящи ученици и да ги насочим към подпомагане на училището ни. Нищо не би ни зарадвало повече от това да видим, че **мечтите на учениците се сбъдват**.

Нашата мисия

Ние полагаме усилия да сме всепризната група в развитието на образованието и в **предоставянето на възможности за развитие на хората**, не само на локално, но и на световно равнище. Считаме честността, приятелството, отговорността и доверието за наши основни добродетели и сме винаги готови да ги защитим.

Нашите цели и дейности

Казано накратко целите на Асоциацията са две - **да създаде мрежа на завършилите ученици и да подпомага финансово Английската**. Асоциацията служи като централен координатор на действията и инициативите на всички регионални клубове на завършилите. Така ние се надяваме да помогнем на хората да усвоят изкуството да говорят, слушат и мислят - умения, които смятаме че са жизнено необходими за индивидуалното развитие на всеки един от нас и за бъдещето на цялото общество. Резултатът е вече налице - има създадени 32 регионални клуба в 11 страни.

Относно втората ни цел - финансово подпомагане на училището, образователните програми, учениците и учителите - **PELSA предлага максимална сигурност**

и **прозрачност** при прокарването на всички дарения направени през нас. Забелявахме, че преди дарителите често се отказваха от предоставяне на финансова помощ заради несигурността какво точно ще се случи със средствата от даренията им. Даренията, направени през PELSA, са на съвсем различно ниво. Наше задължение е точното спазване на инструкциите на донорите относно използването на дарените средства и гарантиране на използването им по точно предназначение. Лично контролираме или изпълняваме проектите, за които има финансиране, за да сме сигурни за какво точно са похарчени средствата и за да можем да представим пълна отчетност пред дарителите. Работим заедно с Ученическият парламент и екипа на Делта Те, които наблюдават и допълнително контролират как се усвояват средствата по проектите и до каква промяна довеждат те.

Виждането ни за бъдещето

Искаме да вярваме, че чрез разширяването на комуникационните и финансовите хоризонти, ние помагаме на хората да

постигнат пълния си потенциал и да осъществят мечтите си.

Как да участвате в дейност на PELSA?

За да сте активни PELSA-ъри в повечето случаи не е необходимо да правите повече от това, което правите обикновено. Просто отидете на следващата среща на местния PELSA клуб, срещнете се със стари познати и се забавлявайте. Запишете се за електронния ни бюлетин, ако още не сте го направили. Поровете се из сайта на PELSA и пратете мейл на съученик, който не сте чували от години. Направете дарение за някои от кампаниите. Ако имате желание, може да направите още една стъпка напред и да участвате в управлението на Асоциацията или регионалния ви клуб. Ако имате желание за това, моля свържете се с нас и ние ще намерим подходяща за вас позиция. Електронният адрес на PELSA: pelsa@els-plovdiv.com е винаги отворен за вас.

Повече информация може да намерите на:

www.alumni.els-plovdiv.com

В тази рубрика ще ви запознаваме с бивши ученици на гимназията, техните интересни истории, мнения, възгледи и преживявания. Несъмнено учениците има какво да научат от тях, а какво по-хубаво от това завършилите да разберат какво се случва с някогашните им съученици?

Кажете няколко думи за себе си? Кога завърши? Завърших гимназията през 2002 г., „и“ клас, с класен г-жа Иванка Андонова. Следвах в Щатите, после се върнах да работя в България. След три години отново

заминах за Щатите, за да завърша магистратура. Завърших миналата година и започнах работа в ОАЕ, където съм и в момента.

Емил Стайков

Ти си бил и учил на доста места, кое ти направи най-силно впечатление и с какво?

Може би Белград, макар че бях там само за два дни. Беше през есента на 2007г., много време беше минало от бомбардировките, но от изразенията на хората по улиците и по някои от разрушените сгради можеше да помислиш, че бомбардировките бяха приключили много по-скоро. Тогава видях нагледно, че независимо колко не ни харесва българската действителност, животът може да бъде много по-тежък.

Как стигна до Абу Даби? Мислеше ли си навремето като завършваше, че искаш да си там?

Не, ни най-малко. За първи път дойдох тук по работа преди 3-4 години. По-късно, когато следвах за магистратура, тук ми предложиха стаж и впоследствие постоянна длъжност. Работата ми беше интересна, колегите и градът ми харесаха и реших да се преместя.

Доколкото знам, ти не си първият човек от вашето семейство, който е учил в Английската. Как се зароди тази приемственост?

Съвсем непреднамерено :) Баща ми и една от братовчедките ми са завършили Английската преди мен, но това не беше определящо за мен, когато решавах къде да кандидатствам. Просто исках да получа добро образование и да науча английски. Гимназията ни беше логичният избор.

Ти си ходил на сбирки на PELSA в NYC, Бостън и Лондон – по какво си приличат и се различават?

Различават се основно по мащаба – в Бостън групата е доста по-малка, но затова пък сплотена. Чест прави на Камен Козарев, че поддържа и организира местния клон на PELSA. Имах удоволствието да присъствам и на първата среща в Лондон, както и на една от срещите в Ню Йорк. Приликите са повече. Най-вече си приличат по това, че независимо от поколението и мястото,

на повечето завършили наистина им липсва гимназията.

PELSA е страхотна идея освен заради веселите събирания и защото показва, че **гимназията има много сериозен ресурс в лицето на завършилите**, който може да бъде използван за всичко от дарителски кампании до помощ с кариерно развитие. Жалко е, че този ресурс е оставен на самоуправление. Би било прекрасно администрацията на училището да се занимае по-сериозно с него и да го използва за гимназията.

Ти не си единственият възпитаник на ЕГ-то в Абу Даби. Има ли силно присъствие на PELSA и там? Силно със сигурност, макар и малобройно :) Освен мен тук е и Мария Янкова, която е от поранен випуск от моя. Дори с нея и семейството й прекарах Бъдни Вечер. Освен това Яна Петрова от випуск 2003 живее доста близо, в Дубай, и често се виждаме. Сигурен съм, че с времето ще намерим и още и с малко късмет ще можем да отворим местен клон на PELSA.

Поддържа ли връзка със своите бивши съученици и България?

Да, с удоволствие и с голяма част от випуска си, независимо къде се намират. Много от най-добрите ми приятели са от гимназията, а и по начало **с хората от Английската е интересно да се говори**.

Facebook сериозно скъсява разстоянията :) Освен това ми се налагаше да пътувам доста, така че имах възможност да се виждам редовно с много хора от випуска. Също така нашият клас се събира по Коледа и Нова Година в Пловдив с впечатляващо постоянство. Последния път не успях да отида, но съм решил тази година да не пропусна.

Какви са ти планове за бъдеще?

Нямам конкретни планове. Мисля да продължа да работя и живея в ОАЕ засега.

Какъв съвет би дал на сегашните ученици?

Опитвам се да не давам много съвети :) По-скоро бих им пожелал успешно завършване.

Провел: Ивайло Писков, випуск '94

Може би повечето от вас вече са се замисляли за това, къде да учите след завършване на гимназията. Почти всеки възпитаник на ЕГ „Пловдив“ се стреми към овладяването на поне един от изучаваните в гимназията езици. А какъв по-добър начин за доказване високото ниво на владение на даден език, от явяването на изпит за сертификат, засвидетелстващ именно това? На тази страница ще ви представим накратко различни езикови сертификати по немски и английски език.

Специално за учениците от немските паралелки има няколко възможности за това, как да докажат знанията си по немски и/или да продължат обучението си в Германия. Както е известно, в нашето училище съществува **DSD-паралелка**. Обучението в нея започва от 10. клас, а условията за прием в нея се изменят почти всяка година. Тази година подборът на ученици от 9ти клас ще е на база оценките по немски от 8. и 9. клас, както и на предметите, изучавани на немски език. Различното на тази паралелка е, че учениците изучават по-засилено немски език като правят дискусии, реферати по актуални теми, засягащи обществени проблеми в Германия, презентации, проекти и др. Но най-важното е, че паралелката подготвя учениците за DSD-изпита, който се провежда в средата на 12клас. В 10., 11. и началото на 12. клас поетапно се прави подготовка за този изпит, като се упражняват различните компоненти. Форматът включва четене с разбиране, слушане с разбиране, писмена задача и устен изпит, като за него се изготвя проект, който се представя пред изпитваща комисия. Нивото е B2/ C1 според Европейската езикова рамка (погледни вдясно за пояснение). След успешно вземане на изпита, получавате безсрочна DSD-диплома, която не само ви дава възможност

да кандидатствате във всички университети в Германия, но е и предимство, което ви прави по-конкурентоспособни. Важно е да се спомене, че до DSD-изпит се допускат само ученици, които са в DSD-паралелка.

Ако сте разочаровани от резултата от DSD-изпита или пък немският ви е 2-ри език, но искате да защитите ниво, пред вас има още няколко алтернативи:

Test DaF – Deutsch als Fremdsprache

е изпит, чието ниво съответства на DSD, като максималната оценка на всеки компонент (четене с разбиране, слушане с разбиране, писмена и устна задача) е 5. Test DaF важи в целия свят и също е безсрочен. Той е подходящ за всеки, който има добри и много добри знания по немски език и желае да получи сертификат за нивото, на което владее немски език, всеки, който иска да следва в Германия или който се нуждае от международно признат езиков сертификат за целите на следването си, за изследователска работа или за упражняване на професията в родината си. Провежда се почти всеки месец в София, Пловдив, Варна и др.

Goethe-Zertifikat

Сертификатите на Гьоте Институт варират от ниво A1 до C2, което ви дава възможност да изберете най-подходящото ниво за вас, в зависимост от това, за какво ще ви послужат. Сертификатите нямат давност и подобно на другите изпити, те ви дават възможност да учите в Германия или просто да защитите познанията си по немски. Goethe Zertifikat се провежда в Гьоте Институт, София.

Благодарности на г-жа Лидия Василева

Повече информация за тестовете, сертификатите цени и дати на провеждане на изпитите, организирани от Goethe Institut намерете на: www.goethe.de

Информация за езиковите австрийските езикови сертификати намерете на: www.osd.at

Обща европейска езикова рамка

Common European Framework of Reference for Languages

Европейската езикова рамка е създадена с цел улесняването и уеднаквяването на определянето владимото нивото на езика, който някой изучава. Тя е приложима за всички европейски езици и се състои от 6 степени, според които се определят нивата на курсове, изпити и др.

A1	Английски език: Beginner Немски език: Grundstufe 1
A2	Английски език: Elementary Немски език: Grundstufe 2
B1	Английски език: Pre-intermediate, Intermediate Немски език: Grundstufe 3
B2	Английски език: Intermediate, Upper-intermediate Немски език: Mittelstufe 1, 2
C1	Английски език: Advanced Немски език: Mittelstufe 2,3
C2	Английски език: Proficiency Немски език: Oberstufe

Елена САРИЕВА, 12-в

Английски език

Общоевропейската езикова рамка.

Сертификат за напреднали - Certificate in Advanced English (CAE)

Това е изпит на високо ниво, който оценява умения за умело и свободно общуване на английски език и справяне с повечето ситуации от ежедневието. Почти всички университети в Обединеното кралство и все по-голям брой университети в САЩ признават CAE, както и много работодатели по целия свят. CAE също има пет модула: четене, писане, употреба на езика, слушане, говорене като съответства на ниво C1 (Effective Proficiency).

Сертификат за владение - Certificate of Proficiency in English (CPE)

е най-високото ниво на изпитите по общ английски на Университета Кеймбридж. Това е ценна квалификация за всеки, който иска да работи или учи в чужбина или да се развива професионално в сфери, при които се изискват езикови умения, включително бизнес, медицина, инженерни науки и много други. CPE има отново пет модула: четене, писане, употреба на езика, слушане и говорене. CPE съответства на нивото C2 (Mastery) от Европейската езикова рамка.

Пълна информация относно изпитите, цени, дати на провеждане и начини на записване можете да намерите на www.britishcouncil.org/bulgaria или тел.: 02 942 43 44

Богомила КИРОВА, 11-г

Със сигурност голяма част от вас знаят, че изпитите на Cambridge могат да бъдат положени и в компютърен вариант, но колко са го обмисляли като реална алтернатива? Е, ако не сте, със сигурност трябва да го направите. Въпреки че не е много популярен сред учениците на нашата гимназия, computer based форматът има доста предимства и в нищо не отстъпва на старомодния си хартиен предшественик.

Преди всичко трябва да се чувствате комфортно в работата с компютър. Ако това е така, системата не би трябвало да ви се стори ни най-малко сложна, а напротив – доста удобна. Разлика в компонентите на изпита няма – той се състои от стандартните четири части (Reading, Writing, Use of English, Listening), като за целта се използва специален софтуер на Cambridge, който кандидатът стартира когато се чувства готов и засича персоналното му време. Частта за слушане всеки пуска сам за себе си на слушалки. Преди всеки компонент има доста подробни инструкции, така че шансът да останат неразбрани е минимален. Следва се определеното време за всяка част, а след изтичането му системата директно изпраща отговорите за проверка. Може би едно от основните предимства на този формат е липсата на досадното пренасяне на отговорите на отделна бланка, което често води и до неволни грешки. Само Speaking-ът се провежда пред представител на British Council в сградата на съвета. За съжаление, computer based сесиите се провеждат само в София, но за сметка на това са много по-чести от стандартния paper based формат. Тъй като е много по-лесен за проверяване, резултатите обикновено излизат в рамките на 15 дни, спестявайки безкрайното чакане. Ако все още не сте убедени, винаги можете да посетите сайта на Cambridge ESOL, където има примерен изпит, който да ви даде точна представа какво точно е това computer based exam. Важно е да отбележим обаче, че CPE все още не е достъпен в компютърен вариант.

Светлана ПАНОВА, 11-г

Сертификатите на Кеймбридж не са единственото „доказателство“ за владение на езика, но те имат важна роля и носят допълнителен брой точки при кандидатстване през UCAS, затова и голяма част от съучениците ни се явяват на изпит за тях.

Но какво представляват те и за какво трябва да се готви човек, ако иска да получи такъв? Първо, има различни сертификати спрямо това за какво ще се използват в бъдеще. Общо предлаганите сертификати са следните: KET, PET, KET for Schools, PET for Schools, FCE, CAE, CPE, BEC, TKT – като тези, които биха могли да се използват за кандидатстване, са FCE, CAE и CPE.

Първи сертификат - First Certificate in English (FCE)

Ако владенето на езика ви е на ниво, достатъчно да се справяте в много всекидневни практически ситуации, включително бизнес и обучение, тогава FCE е за вас. FCE се признава от много университети показвайки ниво над средното. FCE има пет модула: четене, писане, употреба на езика, слушане, говорене и съответства на ниво B2 (Vantage) от

Училищният кръг на състезанието по история „Народните будители и аз“ се проведе на 17 февруари в нашата гимназия. В него взеха участие четири паралелки от единадесети клас („б“, „д“, „з“, „и“), а също и 9-ти „е“ клас. Всеки един от тях трябваше да избере един будител, за когото да направи обстойно проучване, което да включва данни както за делата му, така и за емоционалния му живот. В последствие целият клас отговаря на въпроси, поставени върху информацията, която са открили. Целта на състезанието е да бъде предизвикан интересът на учениците към историческото наследство на България. Организира се от Ротари клуб и е за цяла Пловдивска област. Класът победител от училището ни ще се яви на втория, градски кръг на състезанието (30.03.), където ще срещне опоненти от други училища в Пловдив. Спечелилите градския отиват на третия, областен кръг, където ще се определят финалните победители. Наградата за класираните се на първа позиция е двудневна екскурзия до място с историческо значение (за целия клас), а за втора и трета – едnodневна екскурзия.

Първи се представиха 9 клас, единствените, престрашили се да се съревновават с по-големите си съученици. Те се представиха достойно, отговаряйки вярно на половината въпроси за Марин Дринов и тяхният резултат беше 50%. 11 „д“ клас се бяха подготвили за биографията на Захари Стоянов и се справиха много добре, давайки непълен отговор само на няколко въпроса и заемайки второто място. Победителите от състезанието са 11 „и“ клас, които не сбъркаха нито веднъж! Те събраха максималните 100%, показвайки перфектни знания за живота на избрания от тях будител – Найден Геров. След тях, макар и без шанс за победа, достойно се представиха и „б“ и „з“ клас, съответно отговаряйки на въпроси за делата на Стефан Богориди и Баба Тонка. 11 „б“ клас събраха 61,3%, а „з“ – 67,5%, и с това се класираха на трето място в училищния кръг.

Всички участници се справиха много добре и трябва да бъдат поздравени за проявената инициатива. Те показаха, че интересът на днешната младеж към историята на родината ни и на великите ѝ синове не е изгубен и си заслужава да си припомним делата на народните ни будители.

Пожелаваме успех на победителите от 11 „и“ клас и им стискаме палци за областния кръг!

Стефани ТАШЕВА, 11-з

Албена АРАБАДЖИЕВА, 11-б

Снимка: Елена САРИЕВА, 12-а

БЛОКЪТ

Животът. Той е... жилищен блок. Започваме от екстериора.

Хората се предполага, че са единственият животински вид, способен на висша мисловна дейност. Това ни е извело на върха на хранителната верига и е единственото нещо, на което дължим живота си такъв, какъвто е. Но способността ни да мислим не е само дарба, а понякога и проклятие. Тя ни дава възможността да се впуснем надълбоко в дебрите на вселената и да се запитаем – сами ли сме? Първите ли сме? Как и защо сме се появили? А света?...

Отговорите на тези и редица други въпроси хората търсят в три основни насоки – науката, философията и религията. Не случайно поставям философията по средата – защото тя е свързващо звено между двете „крайности“, както някои хора биха ги нарекли. Философията често навлиза в територията ту на науката, ту на религията, затова аз я наричам „спойка“, „помирителка“ или просто „връзка“ между другите две сфери, и я оставям на мира. Религията и науката обаче чеж следващият момент, сто са в противоречие една с друга. И тук е момента да ви върна към началото на писанието – блока.

Приемаме, че религията и науката са слънца. Като нашето Слънце осветява земята, така и тези нови „слънца“ хвърлят светлина в душата на човек. Но също като Слънцето, те хвърлят и сенки и не се движат по един и същи път, затова осветяват блока ни от различни ъгли. Някой би приел едното слънце, друг ще се радва на другото – човек е свободен и има право на избор. Някои дори биха посрещнали на драго сърце и двете – но това води до прекалено осветяване на определени страни, където отново не може да се види какво има.

В тази връзка, когато влезете в блока ще видите че повечето хора „пускат“ слънцето рано сутрин - вдигат щорите, отварят прозорците, за да влезе чист въздух. Тези хора с отворени обятия искат новото всеки ден, смеят се и се радват на богатата светлина, на което слънце си харесат. Други обаче допускат толкова светлина, колкото им е удобно – те не харесват прекалената осветеност, тя ги дразни, пречи им и затова я ограничават. Трети пък предпочитат да блокират изцяло достъпа на слънцата до техните домове и живеят само благодарение на изкуствена светлина, затворени в техният си свят, поглеждайки от време на време навън само колкото да видят кое е новото. Познавате и от трите вида хора, нали?...

След светлината идва ред на блока. При някои хора той е висок, при други нисък, понякога широк или тесен, с много входове или по-малко, а може да е само един – всеки сам избира по колко начина ще допуска хората в своя живот, своя блок и как да го съгради на външен вид. Едни ще поддържат изрядна външност, винаги следвайки новостите дори и това да значи преустройство на етажите. Други ще предпочетат да заложат на доброто и изпитано старо и ще кажат „не“ на радикалните промени – разни хора, разни идеали, както е казал Алеко. Какъвто и да е случая, бъдете сигурни, че всеки съди блока първо по външността му. Но да се върнем към самия блок.

Заставете пред входната врата и влизате смело. Първото, което можете да отбележите е, че някои блокове имат мазета. Те могат да са поддържани, могат и да са занемарени, но до тях имат достъп само стопаните им. Никой не дава свободен достъп до тайните си на случайни хора. Ако блокът няма мазе е вероятно всеки апартамент да си има килер – „помещение за всичко“. Така или иначе всяко домакинство си има неща, които „не са за хорските очи“.

Следващият момент, с който се сблъсквате, е асансьора. Някои хора са отворени, дружелюбни, ще ви отговорят на различни въпроси за живота си, ще можете да ползвате асансьора, за да стигнете до където поискате. Докато други са затворени и ще ви накарат да се качите по стълбите, ще ви допускат етаж по етаж. Въпреки това не трябва един човек да се разкрива изцяло на друг. Винаги трябва да има още един етаж – дали ще остане скрит или просто постоянно ще се надгражда блока и ще расте личността няма значение, но винаги трябва да има нещо лично, което да поддържа интереса на другите.

И така... последното, което остава, са апартаментите и живеещите в тях. Не съм срещал човек, който да се държи по абсолютно един и същ начин във всяка ситуация. Също така различни са хората, които живеят в блока. Всеки си има предимства и недостатъци, всеки блести в определена област и изостава в други, но когато са събрани заедно, те създават една цялостна картина. Те, живеещите в блока, съставляват самия блок, както всяка частица, всяка малка същност на човека, всяка негова добра и всяка негова лоша страна го изграждат като едно монолитно цяло. Няма блок с перфектни жители. Може да е идеален като външност, с изрядно мазе, скучни и спретнати килери, но не може живеещите в него да са перфектни, защото са хора, а е човешко да се греша. Също толкова „несъвършен“ е всеки човек, защото и най-малкият недостиг завинаги си остава част от него.

Ако изградите блока на своя живот, ще видите колко всъщност е подредено всичко в него – но и как има някои апартаменти, които стоят още неразкрити или такива, в които не искате да влизате. Има някои, които не са посещавани от много време, а имат нужда от ремонт, мазето също има нужда от преглед...

Ивайло Инджов, 12-д

Този път в рубриката „Талантите на ЕГ „Пловдив““ имаме удоволствието да ви представим Александър Геолалски от 12-ж клас, който в следващото интервю ще ни разкаже нещо повече за себе си и за своя талант – рисуването.

Опиши себе си накратко.

Не знам как да се опиша... Може би лошите ми страни са, че съм разсеян, не уча достатъчно, понякога се притеснявам повече, отколкото трябва и... понякога съм прекалено добър.

Как би се нарисувал?

Като извънземно, понеже се чувствам като такава.

В кои области на изобразителното изкуство твориш?

С графити се занимавам от 8-9 клас, но за жалост рисувам предимно на хартия – материалите са доста скъпи. Мечтата ми е да правя татуировки.

Ходил съм няколко пъти в tattoo студио, за да проуча. Надявам се до март да съм събрал пари за машинката и да започна да се упражнявам.

Имаш ли някакви участия в конкурси или други изяви в областта?

Нищо особено. В четвърти клас спечелих второ място в училищен конкурс. Правил съм един-два опита да започна да рисувам като професия, но неуспешни.

Къде намираш вдъхновение?

В музиката (предимно рап и транс) и в природата, хората рядко ме вдъхновяват. Тук ще спомена „Sage“ от Пловдив и „4+“ от България, които ме вдъхновиха да правя графити, а като музика – Snowgoons, Outer Space и Jedi Mind Tricks. Много важно е и състоянието на духа – трябва да хванеш молива в подходящия момент и той сам започва да рисува.

Творческият процес е различен при всеки – на някои са нужни специални обстоятелства, други имат свой собствен ритуал... Как е при теб?

По-добре работя на спокойствие, когато личното ми пространство не е нарушено. Даже и вкъщи често ми пречат. Въпреки всичко, поради липса на друго занимание, най-често рисувам в училище, особено в час по Свят и личност...

Какви са планове и мечтите ти за бъдещето?

Искам да уча компютърна графика и анимация,

най-вероятно в Благоевград. Иначе, както вече казах, планирам да правя татуировки. В далечно бъдеще – бих искал да имам собствена къща (още не знам къде) и да работя оттам. Представям си го спокойно, без много хора, някъде в планината, с домашен любимец – куче... и, разбира се, хубаво семейство.

Какво те събаря?

„Събаря“ е силно казано, но може би простотията на хората, образователната и политическата система.

Някои таланти биват насърчавани от приятели и роднини, а други – потискани и пренебрегвани. Ти от кои си?

Зависи от човека, но рядко се влияя от чуждото мнение...

Интервюто проведе: Георги КАРАПЕЕВ, 12-в

Нощ между живота и смъртта

Нощният бриз все по-бурно и по-бурно се заиграваше с косите ми, сякаш опитвайки се да ме прикани към морските дълбини. Високи скали над морето – винаги съм обожавала тази гледка – като току що излязла от картина на Моне. Една крачка по-напред и въздухът щеше да ме приеме в прегръдките си, една крачка повече и щях да се слея с морето.

А вятърът не спираше. Нашепваше лъжливи песни за безкрайното море в ухото ми, омайваше ме с тях, предлагаше ми един друг свят, може би с обещаните по-малко болка, мъки и страдания, опити за свежа глътка живот. И все пак опиянението не бе дълго – осъзнаването на коварството и хитростта му се появяваше бързо. Все още не бях загубила напълно разсъдъка си, че да му се оттам така лесно.

Наближаваше приливът. Всички лодки вече бяха грижливо прибрали от старите рибари, всички лодки сега почиваха спокойно след дългия ден и парливите уморяващи докосвания на жаркото слънце. Нощта се спускаше над малкото рибарско селце.

Да, може би това бе една плашеща картина. Картина на един монотонен живот, живот, който за едни носеше многобройни трудности и страдания, а за други бе спасение, други се бяха отдали и заобичали този живот.

И все пак в тази страшна картина имаше и нещо величествено, красиво. Да наблюдаваш нощното небе, съпротивляващото се море от тези високи скали, да чуваш водата, която се разбива в тях, като затворник, правещ постоянни опити да се измъкне от оковите, като бедняк, борещ се и за малкото парче хляб, като искрица светлинка и живот, искаща да оцелее.

Явно градчето не бе толкова монотонно, колкото на пръв поглед би предположил човек. Нима приливът не оповестяваше със своето бурно присъствие, напомняйки ни, че в спокойния живот има и трудности, които трябва да бъдат преодоляни, препятствия и изпитания, които трябва да се преминават. Никой не бе казал, че животът е красива детска песен с бърза и забавна мелодия, но никой и не бе отрекъл, че ние сами може да напишем нашата мелодия, да сменяме гамата на тоновете като един музикант, да добавяме светли тонове в боята като един художник, считащ се за оптимист.

В тъмнината нещо проблесна. Нещо се движеше, нещо се бунтуваше, нещо бясно се стремеше към брега. Дали това бе изюзия, създадена от мен самата? А може би там наистина все още имаше лодка, все още една клета душа се опитваше да избяга, да устои на суровата игра на вълните.

Сърцето ми бясно запрепуска, готово да изскочи от мястото си, готово да

помогне, но как? Чужда му бе идеята да става свидетел на нечия смърт? Чужда му бе идеята собственичката му просто да седи и да бездейства, да мисли за живота, да успокоява собственото си съзнание. Но какво можех да направя аз?

Стъпка напред... Не тази стъпка сега би довела и мен до среща със смъртта. Клетият рибар продължаваше да се мъчи, не се предаваше. Фарът на моменти осветяваше мизерната малка лодчица. Все по-страшно и страшно я удряха вълните, а мокрото, мършащо тяло на рибаря го караше да изглежда като движещ се скелет над повърхността.

Гореща сълза се стече по бузата ми, а вятърът я отвя към морето, където тя щеше да се слеет с необятната вода и за моя надежда да изпрати поне някаква подкрепа на мъчещата се душа на рибаря.

Сърцето ми продължаваше да препуска и нямаше да спре, докато рибарят и неговата душа не бъдат спасени. Толкова неща бях объркала, толкова грешки бях допуснала – едни по-малки и несъществени, други по-големи, някои от които ме бяха научили на ценни житейски уроци. Но това бе единичното нещо, за което се молах сега, единичното нещо, което силно желях да бъде изпълнено – приливът да не отнеме тази душа.

Светкавица проряза небето. Не бях на себе си. В тази гореща лятна нощ ставах свидетел на срещата между Живота и Смъртта. От светлината на морския фар се раждаше една красива девойка. Ръцете ѝ описваха кръгове, осветявайки пътя пред нея. Босите нозе нежно се носеха над водата – право към лодката. Вятърът развяваше и нейна бяхме свикнали да гледаме такъв тип борба. Но нима ние не искахме да успеем, нима много хора не се бореа до последно като клетия рибар? Дали това имаше смисъл или съдбата ни бе в нечий чужди ръце? Илюзия и реалност, мрак и светлина... една поредна вълна избута лодката към брега, разбивайки я на хиляди парченца, хвърляйки безпомощното тяло на рибаря на ледения пясък, който веднага се сля жадно с него, погълна го сред изобилието от песъчинки.

Девойката изблъска с последни сили старицата, която изчезна някъде, разми се сред облаците, оставяйки Живота изтощен да съществува, да се рее, почивайки си от борбата в тъмното небе, оставяйки душата на рибаря да почива спокойно сред света на хората, погледена нежно от първият пробил слънчев лъч.

Мария Чешмеджиева

Всичко, което ни свързва

Победителят от фотоконкурса

Този месец не можем да се похвалим с голям успех по отношение на фотоконкурса. Разбира се, това за нас е сигнал, че нещо не е както трябва. Първата причина е още в темата на състезанието - нашата идея беше да ни покажете вашите близки и любими хора, като това наше хрумване беше продиктувано от отминалия вече празник на влюбените. За да не звучи обаче банално, решихме да изменим заглавието и темата за Свети Валентин да не е веднага очевидна. Е, несъмнено успяхме. Защото никоой не я разбра :) Като резултат не получихме очакваните снимки и нищо не потръгна както трябваше.

Сега следва да помислим върху тази концепция, която явно не работи, и ще се завърнем с обявяването на нов фотоконкурс, когато сменим схемата и видоизменим цялата инициатива.

Иначе поздравления на победителя! Благодарим за участието на всички кандидати - много добри снимки. Успехи!

Да бъдеш потомка

В мислите се ражда стара къща,
на прага мъртви спомени шептят,
миналото бързо ме поглъща
и в сърцето му се образи топят.

Прашните картини се снишават
и повтарят своя стар завет.
тъмни силуети очертават
силата на хора преди век.

Може би ще питате коя съм,
чудите се на кого приличам?
Ето ще ви отговоря- аз съм!
Бдя над своя род и го обичам.

Вените ми пазят кръв заветна,
В пулсът ми е ехото на боя,
винаги съм следвала обета
и в своя свят избрам да се боря.

Следвам справедливото начало,
пътят към достойния финал.
Защитавам себе си и обещавам
своя род да пазя аз докрай.

В мен се крие гордо наследена
историята на моите деди
и бързо във бега си устремена
тя буди спомените отпреди.

В душата ми орисана без думи
аз мога да открия път към тях
и всеки ден намирам помежду ни
нишка свързваща ме с онзи свят.

А там са Левски, Ботев, Аспарух,
велики, мъдри, скрили мощ и
сила,
поставили патриотизма пръв,
потомци верни на родина мила.

Горите все нашепват спомен
за страшните ни български
войски.

Балканът плаче...вечен помен...
за миналото страшно отпреди.

И зад тях почива в кърви
нашата наследствена земя,
в миналото пеят като бури
ветрове... трагична самота

Аз сякаш нощем чувам вопли,
сякаш плача с техните сълзи
и намирам в себе си готови
сили да се боря с тях дори.

Да...в пламаци се стапят къщи
и пицят сърца,горят души,
небе смълчано поглед мръщи
и дебне смърт, и вятъра кърви!....

Борове още пазят тялом
силата на тези каменни тела
и природата им дава даром
вяра в огнените им сърца.

Чувам изстрелите прокълнители

над тихите замлъкнали поля
и горди плуват онемели
сенките в червената река.

Стоянов, Вазов- скъпи имена
след тях поети с жалеща душа,
рисували са страшната съдба,
изстрадали са кървите на таз
земя.

Кой не се гордее с тези хора?
Кой не носи тяхното сърце?
Който следвал ги е до умора
може горд потомък да се нарече!

Във мене чувствам как се борят
хилядите древни гласове,
разпалено се вайкат,спорят,
менят неволно мойто битие.

Понякога съм тиха и спокойна,
потънала във царство на мечти
и в своя свят изграждам стройна
стълба на отминалите дни.

Отлитам към просторите любими
и сливам се в неземния им бяг.
кой знае-може би преди години
сама съм се наричала една от Тях..

Снежина Василева, 9-з

Писмо от вятъра

О, знаеш ли ти – вятъре мой,
че дори когато мълнии раздират небето,
дори когато мъки разкъсват сърцето
над белия лист намирам покой?
А ти ми носиш писмо – съкровено и тайно,
то ме привлича някак омайно.

Писмото стои само, неотворено още.
Не мога, не искам, а все мисля аз нощем,
че мога, че трябва... да отворя, да видя
дали ми донасяш някаква диря.
За нещо, което е скрито от мен,
носещо мъчно тежкото бреме,
принадлежащо на краткото време.
Минута, секунда, частица от всичко.

О, знаеш ли ти – вятъре мой,
вече... отново... чувствам покой?
Думите могат следи да оставят,
на писмо ли са – не ще се забравят,
в теб ли са – не ще си отидат и вече
светът е обречен
да помни словата нечий.

Писмото стои от Слънце огрято,
то ме вижда, вижда всичко, но е спяло,
то ме чува, чува всичко, но е нямно,
ала чувства, че в чувства е обляно.
Всичко заглъхва. Тишината настъпва.
Слънцето гасне. Светлината отстъпва.

Деница Илиева, 8-а

Какво ново по кината?

Вени СТЕФАНОВА, 9-6

Огледалце, огледалце (16.03.2012)

Чели ли сте приказката за Снежанка и седемте джуджета? Залагам на положителен отговор. Забравете всичко прочетено, защото тази невероятна фентъзи комедия ще разтърси представата ви за Снежанта и злата кралица. Историята тук няма нищо общо с приказката. Злата мащеха (Джулия Робъртс) убива бащата на Снежанка (Лили Колинс) пред очите ѝ и завзема неговото проспериращо кралство. С помощта на група от седем своенравни, но смели и доверени джуджета Снежанка се подготвя да се изправи срещу новата Кралица и да върне кралството си.

Чужденецът (02.03.2012)

Дебютният пълнометражен филм на Ники Илиев "Чужденецът" е адаптация на късометражния му разказ "Един мъж извън града". Романтичният французин Жерар е на командировка в България. Съдбата го среща с Магдалена - българска селянка с буен нрав. Следвайки порива на сърцето си, той тръгва да търси селото, в което тя живее, без да познава нрава и езика на хората, живеещи там. Романтична комедия, изпълнена с абсурдни и неочаквани моменти.

Нови филми в периода февруари/март 2012. Е, гледахте ли вече филмите, които препоръкахме в миналия брой? Надяваме се, че са ви харесали. Ето ви още няколко предложения.

Гневът на титаните (30.03.2012)

Ето нещо и за феновете на старогръцката литература. Изминали са десет години откакто Персей (Сам Уортингтън) е победил в битка чудовището Кракен. Сега, заедно с малкия си син Хелиус, той се опитва да заживее по-тих и нормален живот като рибар.

Но след неочаквано предателство Персей, с помощта на принцеса Андромеда (Розамунд Пайк), синът на Посейдон, Аргенор (Тоби Кебел) и падналият Бог Хефестус (Бил Най), се насочва към подземния свят, за да освободи пленения си баща Зевс (Лиам Нийсън), да се пребори с Титаните и техния лидер Кронос и да спаси човечеството.

Billboard HOT 100

TOP 10

Week: 8

1. Stronger
Kelly Clarkson
2. Set Fire To The Rain
Adele
3. We Are Young
fun. ft. Janelle Monae
4. Sexy And I Know It
LMFAO
5. Good Feeling
Flo Rida
6. We Found Love
Rihanna
7. I Will Always Love You
Whitney Houston
8. Turn Me On
David Guetta
9. Rack City
Tyga
10. Give Me All Your Luv
Madonna

Повече на:

www.billboard.com

Този път в нашата спортна рубрика правим бърз обзор на Английската Висша Лига. Несъмнено това е футболното първенство в Европа, което вълнува най-много хора. Обзорът е продиктуван най-вече от изминалия от началото на годината, изпълнен със събития, месец и половина, в които станаха ясни фаворитите за титлата и отборите, които ще се борят за участие в клубните турнири в Европа. Обичаният от много фенове "Челси" се срина надолу в класирането, въпреки многото финанси, вложени в клуба. В случая на "Манчестър Сити" се случи обратното – там парите помогнаха на отбора да остане на първото място в класирането заедно, разбира се, с другия клуб от град Манчестър – "Манчестър Юнайтед". Червените дяволи, въпреки многото проблеми и без помощта на българския нападател Димитър Бербатов, се справят чудесно. Третият отбор, който доста изненадващо пробива напред в класирането и има шанс да бъде шампион, е лондонския "Тотнъм". В класирането следват "Челси", "Ливърпул" и "Нюкасл", които най-вероятно ще останат единствени претенденти за участие в Шампионската Лига.

Трябва да споменем и някои интересни моменти от новия полусезон в Англия. Определено на първо място е последният мач между "Манчестър Юнайтед" и "Ливърпул" – двата най-големи противника във Висшата

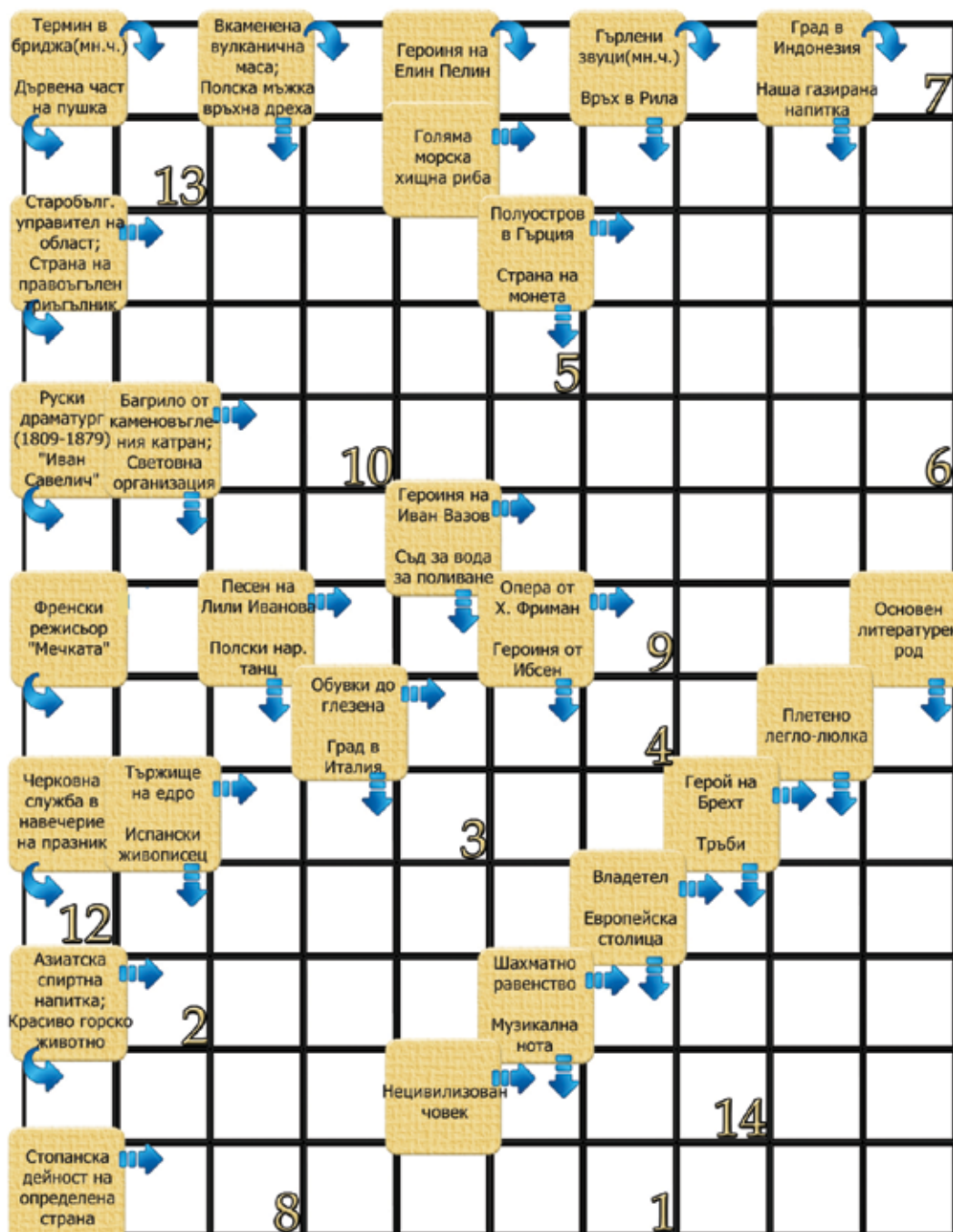

Суарес не подаде ръка на Евра при започването на мача между "Манчестър Юнайтед" и "Ливърпул"

Лига. В последния сблъсък на "Олд Трафърд" в Манчестър, домакините спечелиха с 2-1, след множество скандали и нерви преди самия мач, по време на играта и след това по пътя към съблекалнята. Всичко започна от едно спречкване между Патрис Евра от "Юнайтед" и Луис Суарес от "Ливърпул". След обидите, които Суарес беше нанесъл, той бе наказан за 8 мача. Така той се завърна за двубоя през по-миналия уикенд. При традиционното поздравяване преди мача между двата отбора Суарес не стисна ръката на Евра. Оттам нататък продължиха нервните изблици през целия мач, а след края двата отбора си спретнаха бой в тунела на стадиона по пътя за съблекалнята. Емоции имаше и в други от дербитата с участията на големите фаворити – "Юнайтед", "Сити", "Ливърпул" и "Челси". Трябва да отличим измежду всички двубои и обратна на "червените дяволи" от Манчестър срещу "Челси" – от 0-3 до 3-3.

Това е засага. В следващите месеци ни очакват не по-малко футболни емоции в Англия, а и не само там. Започват и 8-на финалите в най-силния клубен турнир Шампионската Лига. Ще следим всичко най-интересно в сферата на спорта и футбола и в следващите издания ще ви информираме за големите успехи и падения.

Рашко АНГЕЛИНОВ, 9-д

Попълни кръстословицата и спечели награда!

Както и в предния брой, първите трима от всяка смяна, които решат правилно кръстословицата ни и изпратят двете думи, получени от цифрите, ще спечелят специална награда от "Делта Те". Изпращайте ни вашите отговори на нашата ел. поща:

deltate@els-plovdiv.com

Не забравяйте да си напишете името и класа!

1	2	3	4	5	6	7	8	9
		10	11	12	13	14		

BEGINNER

		5	3			1	8
	1	7	6		5		9
8			9			2	
5				2		9	6
	6		4		9		5
4		3		5			1
		9			4		7
1			5		7	3	6
3	7				8	5	

MEDIUM

	7				6	9	
4				5			2
9			3				1
	1			6		4	
		8	7	3		1	
		7	1				3
	3				1		7
1	5			7			3
		9	8				6

PRO

6			8			7	
				6			5
		9	1				6
8				9		1	
7				3	2		9
		5			1		6
	3				5	9	
	6			4			
		1			8		2

Речник: ализарин, иа, ано, ирана, ала

Отговорите от предишния брой:

Кръстословица: Снежна приказка;

Логически задачи: 1) За един ден 1 кокошка снася

2/3 яйца;

2) Денят е събота;

3) Възможните комбинации за възрастта на трите деца са: (1, 2, 18); (1, 3, 12); (1, 4, 9); (1, 6, 6); (2, 2, 9); (2, 3, 6); (3, 3, 4). Сборът от годините в тези 7 случая е съответно: 21, 16, 14, 13, 13, 11, 10. Панчо знае номера на улицата с ресторанта, следователно информацията не е достатъчна само в случая когато сборът е 13, защото той се получава при 2 възможни

случая за годините – (1, 6, 6) и (2, 2, 9). От условието, че най-малкият е със сини очи отпада варианта (2, 2, 9), защото при него няма най-малък.

Следователно, единствената възможност е (1, 6, 6). Едно дете на 1 година и двама близнаци на по 6 години.

Ако не сте получили тези отговори и трайно се затруднявате с тази страница, потърсете изхода на страница 6. :)

Страницата подготвиха:

Нели КОСТАДИНОВА, 11-з

Александър АРШИНКОВ, 10-в

Логически задачи

Намирате се пред стените на средновековен град и единственият начин да влезете е стражът да ви пусне през градската порта. Но за да минете трябва да знете паролата. Пред вас има двама човека.

На първия стражът казва: "5" – човекът отговаря: "3" и минава.

На втория стражът казва: "4" – човекът отговаря: "6" и минава.

Идва вашият ред и стражът казва: "9".

Какво трябва да му отговорите, за да ви пропусне?

Никола, Момчил, Коста, Евгени имат професии: Балетист, Художник, Музикант, Писател. Трябва да кажете кой какъв е като се съобразите със следните неща:

1. Никола и Коста са били на представлението на музиканта.
2. Момчил и писателя имат портрети от художника.
3. Евгени има биография, направена от писателя, който ще пише автобиография и на Никола.
4. Никола не познава Коста.

Отговорите очаквайте в следващия брой.

15 факта, които едва ли знаете

Жирафът могат да си чисти ушите и носа със собствения си език.

- Кихането с отворени очи е невъзможно.
- Могат да се родят близнаци, при които едното дете да е черно, а другото - бяло.
- Виетнамец спал до тялото на мъртвата си жена в продължение на 5 години.
- По-вероятно е да умреш, докато отиваш да си купиш билет за лотарията, отколкото да спечелиш от нея.
- Най-обичайното време, в което човек се буди през нощта, е 3:44.
- През 1740 година крава била екзекутирана, защото се смятало, че е обладана от дявола.
- Съществува мъж, който се казва Fire Penguin Disco Panda.
- Хората със сини очи са по-чувствителни към болка от останалите.
- В щата Айова в САЩ мъже с мустаци не трябва да целуват жени на публично място.
- Окоето на един щраус е по-голямо от мозъка му.
- Милиони от дърветата са засадени от катерички, забравили къде са скрили жълдите си.
- Най-точният часовник в света се намира в Националната физична лаборатория в Лондон. Атомният часовник 'NPL-CsF2' може да изостава или избързва с една секунда на 138 милиона години.
- Първият милиардер в света е петролният магнат Джон Д. Рокфелер.
- При основаването си, американският град Лос Анджелис бил наречен от испанските колонизатори El Pueblo de Nuestra Señora la Reina de los Ángeles de Porciúncula.

Веника СТЕФАНОВА, 9-б

Ученически парламент

Ученическият парламент взе решение да допринесе за кауза на БЧК. Малко повече от половината събрани средства от щанда за Свети Валентин (отново организиран от УП) ще бъдат дарени за подпомагане на хората, засегнати от бедствието, сполетяло село Бисер на 6 февруари. Сумата от 80лв ще бъде предоставена на Българския червен кръст с надеждата, че ще се окаже полезна за пострадалите. Инициативата е част от благотворителната програма на Ученическият парламент.

Повече информация за акцията на БЧК на: www.redcross.bg

Вие също можете да помогнете с дарителски SMS на кратък номер 1255 за всички мобилни мрежи. Цената на 1 SMS е 1,20 лв. с ДДС.

Харесайте страницата ни във facebook и получавайте първи информация за организирани от нас конкурси и игри, както и датите на излизане на новите издания. На страницата ни ще ви информираме първи за неща, пряко обвързани с училище, а и не само.

С всяко следващо издание на вестника до края на уч. година един текущ ученик от гимназията, който е харесал страницата ни, ще печели на случаен принцип специална награда. Посети страницата ни и спечели само с един клик!

Този месец награда спечели: Николета Захариева, 10-г

- Ох, госпожо, ама той Димитър с това ново гадже как да учи?
- Какво? Димитър има гадже?
Ха-ха. Сега има още нещо, което мога да му отнема!

Учител: Абе, вие двамата там, разрешила ли съм ви да стоите по трима?

В тоалетната: - А, госпожо, какво правите тук?

- Ами да си изям пастичката...

Няма значение дали кралицата е жена или мъж...

80 милиона хора са в надпензионна възраст.

Нямам нищо против да дъвчат дъвки. Особено за момчетата е много полезно, укрепва скулите и започваш да приличаш на Силвестър Сталоун!

Вие не го разбирате това, 'щото нямате такъв далекоглед!

Май месец царицата се мушка в земята.

Нека си поглежда в учебника така, както новинарите си поглеждат в ICQ-то.

Бисери

Нека да сме живи и здрави, но главно живи, защото много здрави се споминаха.

Подчертайте с кръгче!

Искам да видя физиономии, които мислят.

С две думи - вулканизъм.

Цар Симеон умира на 56-а страница, горе вдясно.

Сега ще отворя вратата и един по един ще ви изхвърля през прозореца.

Гогол страдал от тройственост, която се състояла в това, че с единия крак той стоял в миналото, с другия приветствал бъдещето, а между краката му била страшната действителност.

Правилото на опънатите пръсти!? Какво беше? Аха: значи, взимаме си пръстите... и се хващаме за електрическата намотка.

След 1-вата си година детето се изправя на задните си крака..

- Как се топят змиите през зимата?

- Сменят си кожата.

Като бяхме малки с мама...

Като остарее, ще отида на село - там при кравите. Гу-гу...

Има много голяма раждаемост, дори сред самотните майки.

Няма да казвам термина, но се нарича разклонение

Вие днеска сте вчерашни май.

Готови ли сте или няма да ви чакам?!

Който желае, да си записва, или поне да си чува!

Така е, когато с едното око слушате, а с другото приказвате!

Спрете GSM-овете!

Обърни се напред и не се обръщай.

Изпрати ни своята колекция от бисери на deltate@els-plovdiv.com

ЕКИП "ДЕЛТА ТЕ"

Главен редактор: Петър АНГОВ

Редакторски екип:

Анелия ГЕОРГИЕВА, Александър АРШИНСКОВ, Богомила КИРОВА, Ивелина ВАСИЛЕВА, Ина КОСТОВА, Йоана ИВАНОВА, Лили МИЛУШЕВА, Нели КОСТАДИНОВА, Светлана ПАНОВА

Репортери:

Албена АРАБАДЖИЕВА, Десислава НИКОЛОВА, Стефани ТАШЕВА

Фотографи:

Елена САРИЕВА, Теодора АЛЕКСИЕВА, Светлана ПАНОВА

Графичен дизайн и предпечат:

Георги КАРАПЕЕВ, Нели КОСТАДИНОВА, Петър АНГОВ, Светлана ПАНОВА

По този брой работиха още:

Рашко АНГЕЛИНОВ, Димитър ГОЧЕВ

Контакти:

тел. - редакция: 0895466672

e-mail:

deltate@els-plovdiv.com

Екипът на "Делта Те" изразява своята благодарност на PELSA, както и на всички други доброжелатели, без чиято помощ този вестник не би могъл да се осъществи. Специални благодарности на Стефан Горчев '91, който финансово осигури издаването на този брой.